Р Е Ш Е Н И Е
№ 39829

гр. София, 14.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 77 състав,** в публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7214** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 44, ал. 9 от Наредба № 10 от 2009 година за условията, реда, механизма и критериите за заплащане от Националната здравноосигурителна каса на лекарствени продукти, медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели и на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания, договаряне на отстъпки и възстановяване на превишените средства при прилагане на механизъм, гарантиращ предвидимост и устойчивост на бюджета на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) (Наредба № 10).

Образувано е по жалбата на „Авиамед“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № РД-20-22-9/08.04.2026 година на Директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК).

Жалбоподателят твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, като постановена при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че е изпълнил дадените му указания в срок. Твърди, че не е уведомен за други нередовности на заявлението, поради което не са налице предпоставки за постановяване на отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на

евентуалност, при отмяна на акта, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.
Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Със Заповед № РД-20-22-9/08.04.2026 година Директорът на СЗОК е отказал сключване на договор за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащане/доплащане от НЗОК.
За да постанови този резултат органът е прил, че жалбоподателят не е отстранил в срок нередовности на заявлението, поради което са налице основанията чл. 45, ал. 16, вр. чл. 20, ал. 1, т. 1 от ЗЗО, вр. чл. 44, ал. 7 и 8, вр. чл. 4, ал. 5, т. 3, б. „а“ от Наредба № 10.
Заповедта е връчена редовно на жалбоподателя на 27.05.2026 година, поради което подадената на 10.06.2026 година и от адресата на акта жалба е допустима за разглеждане.
С Покана № 11-00-22-64/20.02.2026 година Директорът на СЗОК е обявил за открита процедура за сключване на индивидуални договори с лица, осъществяващи дейности по предоставяне/изработване и ремонтни дейности на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, които са регистрирани като търговци и са вписани в регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне и ремонтни дейности на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия .
Административното производство е започнало въз основа на Заявление с вх. № 30-04-22-39/02.03.2026 година с искане за сключване на договор за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани от НЗОК. Като отговорник на търговския обект е посочена С. С. Я.. В Приложение № 2 е посочено, че заявителят разполага със собствена ремонтна база.
С Писмо с изх. № 30-04-22-39/1/19.03.2024 година Директорът на СЗОК е уведомил жалбоподателя, че посоченият в Приложение № 1 отговорник не е същото лице като посоченото в Изпълнителна агенция по лекарствата; не е посочено дали разполага с ремонтна база или е наел такава, не е приложен договор за сервиз.
С Придружително писмо с вх. № 30-04-22-39#2/25.03.2026 година жалбоподателят е посочил, че заявеното в Приложение № 1 отговорник е същия, като посочения в Изпълнителна агенция по лекарствата и е декларирал, че разполага със собствена ремонтна база. Към Заявлението е представено Приложение № 1 с вписан отговорник на търговския обект А. Б. Д.. В представеното Приложение № 2 е посочено, че разполага със собствена ремонтна база.
В протокол от 08.04.2026 година е обективирано заседание на Комисията за разглеждане на заявления за сключване на индивидуални договори. В протокола е посочено, че не е представен договор на А. Б. Д. като отговорник на обекта и представител на сервизната база; в списъка на персонала не е включен отговорника, не е посочен персонал за сервизната база; не е дадена информация за сервизната база.
В мотивната част на оспорената заповед е посочено, че не е представен договор на А. Б. Д. – отговорник на търговския обект и представител в сервизната база, не е посочен персонал за търговския обект и сервизната база, не е попълнена информация за собственика на сервизната база.
Съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като административният орган е отказал сключване на индивидуален договор при липсата на основания за това. С разпореждането са дадени указания, които са изпълнени от жалбоподателя. След като Комисията е установила, че не са изпълнени всички изисквания на закона е следвало отново да остави производството по заявлението без движение и да даде точни указания на жалбоподателя.

Отделно от това съдът намира, с оглед на това, че управителят на търговското дружество е посочен като отговорник на обекта и сервиза не е необходимо представянето на трудов договор. Отделно от това, след като е посочено, че сервизът е собствен, повече от очевидно е, че дружеството е собственик и не е необходимо събирането на допълнителна информация.
С оглед на изложеното съдът намира, че оспорената заповед следва да се отмени. Преписката следва да се върне на административния орган с указание за сключване на индивидуален договор с жалбоподателя.
На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 525,56 евро. Съдът намира, че делото не е от фактическа и правна сложност, поради което изплатеното възнаграждение в размер на 1 500 евро е прекомерно. Разноските следва да се възложат на Националната здравноосигурителна каса, арг. чл. 143, ал. 1 от АПК, вр. чл. 6, ал. 1 от ЗЗО.
Предвид горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РД-20-22-9/08.04.2026 година на Директора на Столичната здравноосигурителна каса, по жалбата на „Авиамед“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] и ИЗПРАЩА преписката по Заявление № 30-04-22-39/02.03.2026 година за ново произнасяне при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите.
ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса – Столична здравноосигурителна каса ДА ЗАПЛАТИ на „Авиамед“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ЕИК[ЕИК] сумата от 525,56 (петстотин двадесет и пет и 0,56) евро, представляваща съдебно-деловодни разноски.
РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: